

<http://aficccat.org/spip.php?article12461>

Entrevista a Irene Sabaté, del Sindicat de Llogaters de Barcelona: "Hem de posar fi a la idea que no es pot intervenir en el mercat del lloguer"

Date de mise en ligne : dimanche 28 de maig de 2017

- Actualitat - Articles opinió -

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

Entrevistem Irene Sabaté, una de les portaveus del Sindicat de Llogaters de Barcelona, que es presentava el 12 de maig al Casinet d'Hostafrancs

El preu dels lloguers s'ha disparat, especialment a la ciutat de Barcelona: un 20% en només dos anys. En silenci fins fa ben poc, una gran part del veïnat s'ha vist forçat a abandonar els seus barris. Són desnonaments invisibles. Per fer-los visibles i combatre'ls, han sorgit plataformes veïnals, organitzacions d'inquilines i s'acaba de presentar el primer sindicat de llogateres dels Països Catalans. Conversem amb Irene Sabaté, investigadora en habitatge i una de les portaveus del Sindicat.

► Com ha estat el procés de creació del Sindicat de Llogaters, qui el promou i com sorgeix la idea?

A hores d'ara, el grup promotor l'integren una trentena de persones de perfils diversos: activistes de moviments socials o entitats que treballen en l'àmbit de l'habitatge i els drets socials. Hi ha unes entitats que han donat l'empenta inicial, però també hi ha persones que es presenten a títol individual. Des de la primera trobada l'octubre passat, s'ha anat gestant la proposta, partint de la diagnosi d'emergència pel que fa a l'evolució dels lloguers a la ciutat de Barcelona i com un complement a moviments ja existents, alguns a escala de barri, però també de moviments més enllà de la ciutat de Barcelona, com la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) o l'Assemblea de Barris per un Turisme Sostenible (ABTS), que implica diversos barris. Les entitats que donen suport de manera explícita al naixement del Sindicat són Hidra Cooperativa, ABTS, Desllogades, 500x20, l'Observatori DESC i la pròpia Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB). Pel que fa a l'organigrama, hi ha un consell conformat per fins a setze entitats amb diferents graus d'implicació. L'òrgan que decideix, però, és l'assemblea. Tanmateix, tot està en procés i el que hem de fer ara és aplegar moltes afiliades per créixer i tenir força.

► Aleshores, el plantejament inicial a nivell organitzatiu és tenir certa autonomia respecte tots els col·lectius implicats?

Aquesta és la idea. Però clar, algunes de les entitats estableixen convenis amb nosaltres. Per exemple, per prestar serveis en l'àmbit de l'assessorament jurídic o tècnic. Col·lectius d'advocats i també alguns grups d'arquitectes assessoraran les afiliades, muntaran tallers, etc. sobre la base d'una col·laboració i conveni, a banda d'integrar-se al Consell d'entitats.

► S'entén que tots aquests serveis costaran diners.

Per això la filiació. Serà una quota anual ordinària de trenta euros, però també n'hi haurà una de reduïda de quinze euros anuals per a les persones que no s'ho poden permetre. Després, hi ha la possibilitat d'aportar una quota de cent euros, en dos pagaments.

► A què donarà dret la filiació?

Per una banda, volem que tingui un significat molt polític i de mobilització: afegir massa crítica al Sindicat. Per una altra, la filiació donarà dret d'accés a aquestes sessions d'assessorament que seran tant col·lectives com individuals.

► Us emmiralleu en el model organitzatiu de la PAH d'assessorament col·lectiu a les assemblees d'afectades?

Ens inspira molt, però també ens plantegem ser un sindicat i delimitar un gruix d'afiliats. La forma jurídica és d'associació, però la forma de funcionament, en bona mesura, passa per la filiació, tot i que hi haurà mobilitzacions i activitats obertes a tothom. Volem força numèrica per exercir pressió política i per no precaritzar els serveis que es donin. Durant uns mesos, els professionals que ofereixin els serveis ho faran voluntàriament, però la idea és que es pugui remunerar, de la mateixa manera que hi hagi la possibilitat de contractar una persona que s'encarregui de qüestions relacionades amb la gestió. Hem triat que la filiació sigui la font de finançament principal, que ens ha de permetre mantenir la independència respecte les administracions i altres agents.

► **Us inspireu en altres experiències de sindicats europeus. Quins efectes han tingut?**

El cas alemany i el suec són els models de referència. La seva incidència es pot resumir en tres aspectes. En primer lloc, donar veu i visibilitat a la condició de ser llogatera, que hi hagi un subjecte polític i un actor que representa els interessos d'un col·lectiu que és gran a la ciutat de Barcelona, un de cada tres habitants. Per altra banda, aquesta forma d'organitzar-se també permet interlocutar amb les administracions, tenir veu per negociar o forçar canvis de tipus legislatiu en polítiques d'habitatge i regulació del turisme. Per últim, creiem també que aquesta forma de sindicat pot ser flexible per aplegar adhesions de col·lectius, no només d'individuals.

► **Contempleu una estructura descentralitzada, amb grups als barris, o demanareu suport a les que ja existeixen per enfortir des d'aquí el Sindicat?**

Tot està per fer i per definir, perquè esperem sumar gent a partir de divendres. Hi ha moltes decisions que no estan preses ni preestablertes, però el que tenim molt clar és que, per exemple, tots aquests serveis, que seran específicament del Sindicat, han d'anar rodant pels barris. Farem servir espais ja existents per respondre les demandes que sorgeixin. De fet, no tenim una seu ara mateix. De moment, estarem voltant per la ciutat.

► **Ja fa anys que hi ha un degoteig d'expulsions del veïnat, creieu que el Sindicat arriba tard quan la situació és límit?**

La situació és extrema i dramàtica. Si arriba tard no ho sé, però ve carregat de raons per existir. El president del Col·legi d'Agents de la Propietat Immobiliària (API) sembla que està molt escandalitzat per la iniciativa i això demostra que es necessitava. No sé si podrà arribar a revertir o a mitigar la situació, però ja fa temps que a Barcelona hi ha un sentiment estès de què hi ha un problema amb els lloguers. Ara hi ha molta gent conscient d'això, no només persones que estan a prop del desnonament o ens situacions extremes, sinó que també hi ha gent que simplement porta molt de temps portant en silenci el problema.

► **S'acaben contractes i s'incrementen els lloguers o no es renoven i s'expulsa les inquilines. L'assessorament pot jugar un paper important per trobar esclatxes que frenin l'augment del lloguer, però hi ha un mur inevitable: la Llei d'Arrendaments Urbans (LAU). Com ho afronteu?**

Som conscients dels límits de l'assessorament. El marc legal és molt limitat i contrari als interessos i drets dels llogaters, per tant, el marge per canviar les situacions individuals és molt petit. Per això, el focus està molt posat en la qüestió del marc legislatiu i les polítiques d'abast més ampli. No s'enganyarà ningú dient-li que amb un assessorament jurídic se'n sortirà, però sí que hi ha dubtes que mai hem consultat i situacions que hem assumit sense cap qüestionament. Per tant, també podem ajudar a fer-hi front.

► **Sent conscients dels límits tècnics i del marc legal, contempleu recórrer a la desobediència civil a l'hora de fer accions o fins i tot a una vaga de lloguers?**

Absolutament. Es contempla i es definirà en funció de qui som i què decidim quan hàgim crescut numèricament. Però està totalment previst, per exemple, estar presents als desnonaments.

- ▶ **S'estan produint molts desnonaments per impagament de lloguer. Molts casos els vehicula la PAH, a partir d'ara, els abordarà el Sindicat de Llogaters?**

Dependrà de com les persones afectades reaccionin davant de les diferents vies d'acció i també de com la PAH vulgui fer-hi front. Per exemple, una de les cinc mesures que la PAH estan exigint ara mateix té a veure amb el lloguer accessible i hi donem suport. Hi haurà solapament segur, però farem tot el possible perquè no hi hagi distorsió i per això també hi estem parlant.

- ▶ **La LAU és estatal, però, més enllà de la batalla de competències, quina crítica feu a la Generalitat i a l'Ajuntament de Barcelona? Hi ha marge de maniobra per incidir en els preus del lloguer?**

Exigirem valentia per part de les diferents instàncies, que deixin de dir que no és competència seva, també en relació al mercat. Hem de posar fi a la idea que no es pot intervenir en el mercat del lloguer, i això també passa pels tres nivells administratius. Així que mirarem d'incidir en totes les polítiques que es dissenyin.

- ▶ **En l'àmbit europeu, hi ha ciutats que estan aplicant mesures per regular el preu del lloguer. Teniu propostes concretes en política municipal?**

Els índexs i el control de preus formen part de les nostres reivindicacions. Ha d'haver-hi un límit, no pot ser que no hi hagi cap correspondència entre els preus de lloguer i les condicions de l'habitatge o que existeixi aquesta desproporció entre els ingressos i la despesa en habitatge. La reivindicació del dret a l'habitatge és la idea central. L'índex ha de ser vinculant. Si l'administració no pot actuar d'ofici i obligar un propietari a baixar un lloguer perquè és excessiu, no servirà de res perquè la relació entre un llogater i un propietari sempre es asimètrica, el llogater sempre estarà en situació de desprotecció i vulnerabilitat. Això s'ha de revertir i ha de ser clarament l'administració qui hi intervingui.

- ▶ **Si el Sindicat de Llogaters ha de ser un dels agents de referència per a inquilines i veïnat de Barcelona, qui seria el vostre antagonista? A qui identifiqueu com a causant del problema?**

Hi ha molts actors implicats en el mercat de lloguer i en l'actual situació de l'accés a l'habitatge. L'administració es cor-responsable, això està clar. Hi ha tota una legislació internacional relacionada amb els drets socials que s'esta transgredint, perquè no s'ha desenvolupat prou i aquests drets no tenen concreció en les polítiques. Evidentment, hi ha altres actors privats que estan traient profit de tot això i també els assenyalarem, però ens adreçarem sobretot a l'administració, perquè posi remei als abusos immobiliaris. Creiem que els grans propietaris tenen una major responsabilitat, quan a més, la banca ha rebut rescats i recursos públics. Se'ls ha d'exigir que posin a disposició de la població, el parc d'habitatge que tenen, tant la SAREB com les entitats financeres.

- ▶ **A partir de la presentació pública realitzada al Casinet d'Hostafrancs el 12 de maig, quin és el full de ruta?**

Ho desvetllarem aleshores però, en qualsevol cas, tenim a l'horitzó la mobilització "Barcelona no està en venda", convocada pel 10 de juny, i en la que participarem.

* Article de David Bou i Gemma Garcia publicat a la Directa

<https://directa.cat/hem-de-posar-fi-idea-que-no-es-pot-intervenir-en-mercat-del-lloguer>